

Sygn. akt VII Ga 26/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VII Wydział Gospodarczy:

w składzie:

Przewodniczący: SSO Julita Uryga

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013 roku w Białymstoku na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. K.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 28 listopada 2012 r., sygn. akt VIII GC 933/12 upr

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt. I w ten sposób, że zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz powódki D. K. kwotę 2.578,77 zł (dwa tysiące pięćset siedemdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt siedem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.961,85 zł od dnia 14 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 616,92 zł od dnia 23 lipca 2012 roku do dnia zapłaty i oddala powództwo w pozostałym zakresie.

II. Oddala apelację w pozostałym zakresie i zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt VII Ga 26/13

UZASADNIENIE

Powódka D. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwoty 2.662,85 złotych wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazała, iż dokonała na rzecz pozwanej spółki sprzedaży towaru, za co wystawiła faktury VAT nr (...). Należności główne wynikające z faktur VAT nr (...) zostały uregulowane. Pozostała do zapłaty kwota 1.961,85 zł wynikająca z faktury nr (...) oraz kwota 701 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych od nieterminowych płatności faktur VAT nr (...).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydanym w dniu 31 lipca 2012 r., w sprawie VIII GNC 3077/12 Sąd Rejonowy w Białymstoku uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc, iż należność wynikająca z faktur VAT nr (...) została uregulowana zgodnie z umową stron w dacie faktycznej dostawy, w związku z czym nie było podstaw do naliczenia odsetek za opóźnienie. W. nadto, że dochodzona przez powódkę kwota z faktury VAT nr (...) jest nienależna.

Wyrokiem z dnia 28 listopada 2012 roku Sąd Rejonowy w Białymstoku, w sprawie VIII GC 933/12 upr zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.662,85 zł wraz z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznych od kwoty 1.961,85 zł od dnia 14 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 701 zł od dnia 23 lipca 2012 roku do dnia zapłaty i orzekł o kosztach procesu.

Z ustaleń Sądu wynikało, iż pozwany zmówił u powódki szereg urządzeń stanowiących wyposażenie laboratorium badawczego. W skład zamówienia wchodziło także urządzenie do pomiaru lepkości emulsji kosmetycznej- reometr. W wykonaniu umowy powódka wystawiła początkowo dwie faktury VAT: nr (...) z dnia 29.12.2010 r. na kwotę 117.250,01 złotych z terminem płatności do dnia 12.01.2011 r. oraz nr (...) z dnia 22.03.2011 r. na kwotę 1.924,95 złotych z terminem płatności do dnia 13.04.2011 r. Należność wynikająca z faktury VAT nr (...) została uregulowana w dniu 25.01.2011 r., zaś należność z faktury VAT nr (...) w dniu 29.07.2011 r. W dniu 21.02.2011 r. przedstawiciel pozwanego A. S. drogą mailową zamówiła statyw do r.. Dnia 23.03.2011 r. urządzenie zostało przesłane pozwanemu wraz z fakturą VAT nr (...), wystawioną tegoż dnia, opiewającą na kwotę 1.961,85 złotych z terminem płatności do dnia 13.04.2011 r. Przesyłka dotarła do pozwanego w dniu 24.03.2011 r.

W ocenie Sądu powyższe okoliczności pozostawały pomiędzy stronami bezsporne. Spór w sprawie sprowadzał się do ustalenia czy zamówiony przez pozwanego statyw wchodził w skład wcześniej zamówionego u powódki urządzenia- R., czy też był oddzielnym elementem, dodatkowo płatnym, a tym samym, czy na pozwanym spoczywał obowiązek za niego zapłaty. Jak wskazał Sąd strony prezentowały także odmienne stanowiska odnośnie terminu płatności należności wynikających z faktur VAT.

W ocenie Sądu, żądanie powództwa zasługiwało na uwzględnienie w całości. Mając na uwadze całokształt materiału dowodowego sprawy, w tym w szczególności treść korespondencji mailowej pomiędzy stronami, jak również przedłożone przez powódkę oferty zakupu wymienionego wyżej urządzenia oraz treści zeznań reprezentanta pozwanego A. S. oraz powódki- przesłuchanych w charakterze stron, Sąd doszedł do przekonania, iż statyw nie wchodził w skład pierwotnie zamówionego przez pozwanego urządzenia. Nie budziła również wątpliwości Sądu treść maila pozwanego z dnia 21.02.2011 r., w którym dokonał on u powódki zamówienia statywu. Sformułowanie „domawiam statyw” w sposób jasny zdaniem Sądu wskazuje na to, iż był to element dodatkowy, zamówiony do posiadanego już urządzenia. W tej sytuacji Sąd uznał żądanie opłacenia faktury nr (...) za uzasadnione.

Odnosząc się do kwestii roszczenia powódki z tytułu nieterminowego uiszczenia należności, wynikających z faktur VAT nr (...) Sąd uznał, że termin płatności wynikał z treści faktur VAT, zaś strona pozwana nie wykazała, aby strony poczyniły odmienne ustalenia, w szczególności odnośnie przesunięcia terminu płatności do momentu otrzymania całości zamówienia. Sąd dał wiarę zeznaniom powódki, iż zamówienie dotarło do pozwanego przed terminem płatności.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w sentencji na mocy art. 535 kc.

O kosztach postępowania orzekł na podstawie art. 98 kpc.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany. Zarzucił wyrokowi:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego:

- art. 6 § 2 kpc polegające na przyjęciu spóźnionych wniosków dowodowych powódki,
- art. 217 § 2 kpc polegające na przyjęciu spóźnionych twierdzeń i dowodów powódki nie zgłoszonych we właściwym czasie,
- art. 256 kpc polegające na przeprowadzeniu dowodu z dokumentu zagranicznego pomimo nie przetłumaczenia go na język polski przez tłumacza przysięgłego,

2. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż statyw będący przedmiotem zamówienia nie wchodził w skład pierwotnie zamówionego przez stronę pozwaną urządzenia, a urządzenie wymagające poziomowania o nieergonomicznej obudowie i ciężkie oraz niedostosowane do kształtu dłoni i nie wyposażone w (pakiet opcjonalny) uchwyt do użycia ręcznego jest w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego przeznaczone do pracy ręcznej, nadto że częstotliwość pomiarów ma znaczenie dla sposobu ich przeprowadzenia, tj. że pomiary rzadkie nie wymagają poziomowania zachowania procedur oraz kalibracji, a pomiary częste ich wymagają, przy czym każdy pomiar wymaga kilkuminutowej pracy urządzenia co wyklucza pomiar z ręki, zwłaszcza przy nieznacznej grubości delikatnej osi o liczbie obrotów 62,5 na minutę i temperaturze pracy do 60 stopni,

3. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż statyw został dodatkowo zamówiony przez stronę pozwaną w ramach odrębnej umowy sprzedaży, błąd w ocenie dowodu z ulotki informacyjnej do urządzenia, z którego nie wynika iż możliwość dokupienia opcjonalnego rozbudowanego statywu wyklucza nabycie urządzenia ze statywem uproszczonym standardowym, a specyfikacja pod zdjęciem urządzenia obejmuje statyw oznaczony S., a nie S. (...) jako opcja nie ujęta na zdjęciu, a samo urządzenie na żadnym ze zdjęć nie jest prezentowane przy pracy z trzymaniem ręcznym,

4. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż przedmiot zamówienia dotarł do strony pozwanej przed terminem płatności.

Mając na uwadze powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi i instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Apelacja była uzasadniona, ale tylko w nieznacznym zakresie.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, że statyw nie stanowił elementu r. który pozwany zakupił u powódki i opłacił, a był przedmiotem odrębnego zamówienia.

Zdaniem Sądu Okręgowego miarodajnym dowodem w tym zakresie jest przede wszystkim treść e-maila skierowanego przez A. S. w którym domówiła ona statyw do rynomanometru. Trudno bowiem wyobrazić sobie aby ktoś domawiał towar w sytuacji, gdy był on już przedmiotem zamówienia. W takim przypadku A. S. domagałaby się z pewnością dostarczenia jej wszystkich elementów urządzenia, jeżeli zostało ono jej dostarczone jako niekompletne. Dlatego też twierdzenia pozwanego, że pisząc o tym, że chce domówić statyw miał na myśli to, aby dosłano mu brakujący statyw się wydają się być prawdziwe. Zwrócenia uwagi wymaga, że pozwany potwierdził, że zależało mu na kupnie najtańszego r., co prowadzi do wniosku, że mógł on nie zawierać statywu, szczególnie, że powódka twierdziła, że takie właśnie były ustalenia stron w tym względzie, a statyw przez nią oferowany był dla pozwanego za drogi.

Podnoszona przez skarżącego okoliczność, że r. nie nadawał się użycia ręcznego nie mogła doprowadzić do wniosku, że w związku z tym reometr musiał posiadać statyw, skoro można było oddzielnie zakupić go w innej firmie. Pozwany temu nie oponował.

W ocenie Sądu Okręgowego dokumenty dołączone przez powódkę do pisma z dnia 17 października 2012 roku nie były spóźnione gdyż stanowiły adekwatną reakcję na zarzuty pozwanego zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Dlatego też trudno dopatrzeć się winy powódki w nie zaferowaniu tych dokumentów już w pozwie, stąd też zarzut naruszenia przez Sąd art. 217 kpc i art. 6 kpc okazał się niezasadny.

Godzi się przy tym zauważyć, iż skorzystanie przez Sąd z dokumentu w postaci ulotki informacyjnej do r., sporządzonej w języku angielskim, a przetłumaczonego przez powódkę co do istotnych kwestii nie naruszało treści art. 256 kpc. Przepis ten stanowi, że Sąd może zażądać, aby dokument w języku obcym był przełożony przez tłumacza przysięgłego. W praktyce oznacza to w zasadzie konieczność tłumaczenia dokumentu sporządzonego w języku obcym, jednakże w okolicznościach tej sprawy nie było to niezbędne z tego powodu, że powódka dokonała jego częściowego

tłumaczenia, które to tłumaczenie do momentu wydania rozstrzygnięcia przez Sąd I instancji nie było przez pozwanego kwestionowane. Podkreślenia wymaga, że odmiennie niż w uzasadnieniu apelacji pozwany na rozprawie nie twierdził jednoznacznie, że ulotki nie otrzymał. Wskazywał natomiast, że nie pamięta czy ją otrzymał.

Nawet jednak gdyby przyjąć, że skorzystanie przez Sąd Rejonowy z dokumentu w postaci ulotki informacyjnej do statywu było nieuprawnione, to inne dowody przemawiały za zasadnością powództwa co do kwoty 1.961,85 zł wynikającej z faktury nr (...), o czym była już wyżej mowa.

Zaznaczyć należy, że pozwany nie kwestionował, iż towar wynikający z faktur nr (...) otrzymał. Jeżeli więc chciał wykazać, że nie nastąpiło to przed terminem płatności wskazanym w fakturach powinien okoliczność tę wykazać, czemu nie sprostął. Z korespondencji e-meilowej stron oraz dokumentu potwierdzającego odbiór przesyłki wynika, że statyw pozwany otrzymał 24 marca 2011 roku, a więc przed terminem płatności wynikającym z faktury nr (...). Co do dostarczenia innych towarów, to powódka zeznała, że całość dostaw została dostarczona pozwanemu przed terminem płatności. Pozwany zaś nie pamiętał szczegółów co do tego, kiedy towar faktycznie został dostarczony.

W konsekwencji Sąd przyjął, iż istniały podstawy do naliczenia odsetek ustawowych od kwoty 117.250,01 zł od dnia 13 stycznia 2011 roku do dnia 25 stycznia 2011 roku, tj. 542,88 zł oraz od kwoty 1.924,95 od dnia 13 kwietnia 2011 roku do dnia 29 lipca 2011 roku, tj. 74,04 zł co daje łącznie kwotę 616,92 zł. W tego powodu żądanie pozwu zasądzenia na rzecz powódki od pozwanego skapitalizowanych odsetek ustawowych od nieterminowych płatności było zasadne tylko co do kwoty 616,92 zł.

Z tego powodu wyrok Sądu Rejonowego podlegał zmianie w pkt. I w ten sposób, że zasądzono od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz powódki D. K. kwotę 2.578,77 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.961,85 zł od dnia 14 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 616,92 zł od dnia 23 lipca 2012 roku do dnia zapłaty i oddalono powództwo w pozostałym zakresie. Z uwagi na fakt, że na skutek zmiany wyroku powództwo podlegało oddaleniu tylko w nieznacznym zakresie pozostało to bez wpływu na rozliczenie kosztów procesu za I instancję. Zmieniała się tylko podstawa prawna ich zasądzenia z art. 98 kpc na art. 100 zd. 2 kpc.

W pozostałym zakresie apelacja jako bezzasadna została oddalona na mocy art. 385 kpc.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono w oparciu o treść art. 100 zd. 2 kpc w zw. z § 6 pkt 3 w zw. z § 13 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002, Nr 163, poz. 1348 z późn. zm).